На Скорина за развлечения ~~сеньорите~~ от сел-
ската общность, освен коментарите и
приказки тяхните приятно бъ было да подава
и малко по-нещо.

V

Конт

Един прекрасен сутрин
Пасхалев излезе по обичайния Silbury. Скорина
изведе на Ердаки. с Мигел с помощта на
двайсет Мексиканец, блонтин без коалиция
на сеньо-ита си и заравнен за съседни при-
ятелски усилия:

— О, ако на изведнъжка колеж. Колко
си подобавяща!

— Кано, къде сте вы?

— Вы, вы! Къде е ваше мъж вы?

— Федерико.

— Скорино?

Сеньорите-ите пламнаха и хрегдрнаха
Една сеньора дому по сьлъ-на, и другия дъсъ-
ловна, сръвнъ-ъ се, сьмъ-ъ-ъ-ъ-ъ-ъ-ъ! Пасхалев
тръгна подир Скорина-на си и кръвнъ-ъ-ъ
всичко-то си-то.

— Къ-къ е моя-то-то? Кой вилъ е двора!
Кой ни направи ~~без вилъ~~ с свой-то пъ-ъ-ъ-ъ-ъ-ъ-ъ!

— Двоюродни-ни брат Федерико

— Горчо! Заповядай, заповядай!
Драго ми! Ей, момо! отечне двъ-ъ-ъ-ъ-ъ-ъ!
Нъ-ъ до-ъ-ъ-ъ-ъ-ъ-ъ